

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exemplorum Libri Tres

Liber Tertius, Sive Exempla Divinae Irae, Per Opera Poenitentiae, Nobis
Leniendae - Per Quadagesimam Anno M. DC. XLVIII. narrata

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 5. Inter multa poenitentiae motiua cur potissimum diuina bonitas?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48194](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48194)

Cap. V. Petri conuersi exemplo ostenditur diuina clementia.

o
r
o
toto reliquo vitæ decursu iussit persolvere. Postea à peccatis absolutum consolantibus verbis bene sperare docuit, atque in proposito confirmauit. In Dei iustitiam & seueritatem incurreras, inquietabat, sed Rosarij beneficio in misericordia sinu conquiescis. Ad quod stabilendum propositum, in Sodalitium adscribitur, ut aliena merita tibi egentissimo suffragentur. Paruit illico Petrus negari toties Christi dolore contabescens; gallig, cantu, id est, Domini voce correctus, seq, ipse propria manu in Sodalitatis tabulas retulit, & catalogo ascripsit sociorum. Ne quis autem tardum esse Deum ad ignoscendum existimet, jam olim per Prophetam dixit: Impietas impij non nocebit ei, in quacumq, die conuersus fuerit ab impietate sua. Cuius rei exemplum fuit etiam iste Petrus, nam illico iudicium æquante Deo factum est, ut quicumque prius miserrimam Petri seruitutem aspexerunt, terribilissimamque circa eum spectra oberrantia formidarant; jam tribus ornatissimis coronis, eiusdem poenitentis caput cinctum redimitumque palam intuerentur. Quid multa? hic Petrus antea tam sceleratus, cum postea, ex mandato Confessarij, Rosarium Beatissimæ Dei Matri quotidie orando offerret, dignus habitus est eadem Dei Matre monente, mortis suæ horam præscire. Vultis adhuc aliquid maius? Ille desperatus antea Petrus, ille à tot cacodæmonibus victus peccator, tandem eò venit, ut cum animam ageret, Dei Matrem, immò ipsum Christum Deum de Deo haberet præsentem, atque contra Strygij tentatoris artes insidiasque protegentem. Ita pessimæ vitæ homo, per poenitentiam, à S. Dominico ductus est ad Mariæ patrocinium & tutelam, immò ad inauditam Dei clementiam & bonitatem experiendam.

Ezech. 33.12.

1
Multa huc vsq; disserui de causis, ob quas ad poenitentiam confugere debeamus. Mouere nos debent publicæ necessitates, more Itatorum. Mouere debent propria delicta, quæ, nisi nos lacrymis diluamus, vindictam diuinam exposcunt. Mouere seuera Numinis atque immensa iustitia, quæ pro leui & breui voluntate æterna tormenta minatur, & infert. Mouere ipsa peccati turpitudine, quæ summam Deo, naturæ, nobis iniuriam impingit. Restat tamen, meo quidem iudicio, his omnibus causa adhuc maior, & apud omnes bonas mentes potentior, immò & apud ipsos

V.
INTER MVLT
POENITEN
TIAE MOTIVA
CVR POTISSI
MVN DIVINA
BONITAS?

ipſos impios efficaciffima, nempe infinita Dei bonitas, clementia, & miſericordia; quæ ex hoc Petri exemplo elucet. Cur tam multi illecebris Mundi, velut viſco inhærent? cur tot conſuetudini ſuæ velut catena alligantur? cur confiteri vel nolunt, vel fi-
ctè audent? cur ad opera pœnitentiæ manum non applicant? Quia nimirum cum hoc Petro diuite deſperant, tam de ſua ſalute, quàm de Dei bonitate. Quoniam autem ſciunt, ſe cæli gaudia proſti-
gaſſe, ſaltem volunt, dum hîc viuunt, qualeſcumque demum ve-
nari voluptates. Hæc vltima & maxima eſt catena peccantium, quæ impedit, vt ne effugia quærant, aut remedia euadendi. *Is*
verè dignus eſt deſperatione, qui de ſeipſo deſperat, ait S. Chryſoſto-
mus, ille non jam ſalutem, neque ſpem habet. Non in malorum ve-
niſſe profundum, eſt graue, dilectiſſimi: ſed poſtquam veneris, ibi ja-
cere. Non in profunda cecidiſſe malorum, eſt impij, ſed poſtquam ceci-
derit contemnere: propterea debes ſemper eſſe ſolicitus. Dic mihi, Pro-
pterea contemne, quòd vulnera tot habeas incurabilia? Sed nullum
eſt anima vulnus incurabile. In corpore quidem multa ſunt talia, in
anima verò nullum: & pro illis quidem laborare non deſinimus, pro
his verò torpemus. Nonne vides latronem, quàm breui tempore cu-
ratus eſt? Quàm citò eſt Saulo factus S. Paulus, ex Matthæo & Zac-
chæo Publicanis diſcipuli Chriſti? ex Magdalena peccatrice pœ-
nitens, ex hodierno Petro deſperatiſſimo etiam miraculis corru-
ſcans? Poſſent quàm plurima exempla huius diuinæ bonitatis
adduci, mihi hodie illud ſufficeret, quod ad omnes pertinet, my-
ſterium Incarnationis.

S. Chryſoſt
hom. 40.

VI.

BONITAS DI-
VINA IN CRE-
ANDO, OR-
NANDO REDE-
MENDO HO-
MINE
Plal. 137.

Ex fide nouimus, Deum antè quàm mundus cõderetur, ab æterno, ex ſui ipſius viſione & amore fuiſſe beatum, ſibi quæ ipſi ſufficientem. Quod probè ſciens Dauid aiebat: *Dixi Domino, Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges.* Cùm ergo ex ſeipſo omnia habeat, nihil prorfus, extra ſe, amare illi opus fuit, vltro vtilitatis vel beatitudinis ſuæ reſpectu. Tanta illius eſt bonitas, vt nihilominus priùs, quàm eſſemus, adeo quæ mereri aliquid poteramus, nos jam amaret, & ex nihilo educeret, tot quæ naturalibus, & ſupernaturalibus donis ornaret. Nec ſatis fuit, nos nihil fuiſſe, vidit ab æterno, hominè ex nihilo productum tot quæ donis ornatum peccaturum, neque in Adamo tantùm, ſed propria